

นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)
การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชาราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

นางสาวมลนภา สายแวว
ตำแหน่งครู

โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชาราษฎร์สามัคคี)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

จากการเข้าร่วมพัฒนาเป็นจังหวัดแห่งนวัตกรรมทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จึงได้มีนโยบายตอบรับ เพื่อเป็นการสนับสนุนครู และบุคลากรในเขตพื้นที่เป็นผู้ที่มีความรู้ และเป็นครูนวัตกรรม นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการพัฒนา และขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ จากนโยบายดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการนำเสนอผลงานโรงเรียนต้นแบบ และครูผู้สอนต้นแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากกิจกรรมดังกล่าวจึงเป็นที่มาของ นวัตกรรมจัดการการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศด้วย การใช้วัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชาราชภัฏสามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR ซึ่งรายงานเล่มนี้ ได้รวบรวมข้อมูล และทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการ แนวคิดที่นำมาใช้ พร้อมด้วยชุดฝึก นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชาราชภัฏสามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR พร้อมทั้งผลที่ได้จากการนำไปจัดการเรียนรู้ ของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชาราชภัฏสามัคคี) ในปีการศึกษา 2567 นี้

จากการใช้วัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง คำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชาราชภัฏสามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออก เสียงสะกดคำในภาษาอังกฤษด้วยเสียง Phonic ที่เป็นการอ่านสะกดคำด้วยสระเสียงยาว บรรลุไปตาม วัตถุประสงค์ ผู้พัฒนาหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานเล่มนี้จะสร้างคุณประโยชน์ต่อเพื่อนครู และผู้เรียนที่สนใจ พัฒนาตนเอง หากผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้

นางสาวมลนภา สายแวว

ผู้จัดทำ

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
1. ความเป็นมา และความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรม	1
2. วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม	2
3. กลุ่มเป้าหมาย	3
4. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้	3
5. การออกแบบนวัตกรรม	23
6. วิธีดำเนินการ	26
7. ผลการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม	27
8. การเผยแพร่วัตกรรม	31
บรรณานุกรม	32
ภาคผนวก	33

**แบบรายงานการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21
ของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

.....

1. ชื่อนวัตกรรม

นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชากรราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

2. ชื่อผู้สร้าง

ชื่อ นางสาวมณฑา นามสกุล สายแหว ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชากรราษฎร์สามัคคี)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จังหวัดอุบลราชธานี
โทร 095-6055459 E-mail address : monomo072@gmail.com

3. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องมาจากความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษทำให้ผู้วิจัยได้มีแนวความคิดที่จะทำการศึกษาและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยทำการศึกษาถึงปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชากรราษฎร์สามัคคี) ซึ่งผู้พัฒนาได้รับหน้าที่ในการทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ให้แก่นักเรียนในระดับชั้นดังกล่าวทำให้พบเห็นว่ามีนักเรียนหลายคนมีปัญหาในทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกประสมคำภาษาอังกฤษมีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้สำหรับผู้เรียนโดยในปีการศึกษา 2566 ผู้พัฒนาได้ใช้นวัตกรรมการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดยใช้เป็นแบบฝึกสระเสียงสั้น และผลที่ได้จากการใช้ในนวัตกรรมในปีการศึกษา 2566 พบว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านออกเสียงคำในสระเสียงสั้นที่เป็นกลุ่มคำเป้าหมายได้ โดยอ้างอิงจากผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่จากการสรุปผลพบปัญหาที่ควรนำมาเป็นประเด็นในการพัฒนานวัตกรรมการดังกล่าวโดยพบว่า “ในนักเรียนบางคนจากการที่ทำการสังเกตและสอบถามพบว่าไม่ได้ทำการทบทวนและทำความเข้าใจนอกห้องเรียน นอกจากนี้ยังมีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ร่วมด้วย

ดังนั้นผู้พัฒนาจึงเห็นว่าควรนำปัญหานี้ไปพัฒนาครั้งต่อไป นอกจากนี้จากการนำชุดฝึกทักษะทดลองใช้พบว่าการสอนให้นักเรียนฝึกสะกดคำด้วยเสียงพยัญชนะทำให้นักเรียนสามารถนำไปต่อยอดในการฝึกอ่านคำศัพท์ในภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น จึงเห็นว่าควรที่จะมีการนำการสอนนี้ไปใช้กับนักเรียนทุกคน” (อ้างอิงจากสรุปผลข้อมูล : นวัตกรรมชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ short vowel sound (CVC) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ 4PS, 2566, นางสาวมณฑา สายแหว) ผู้วิจัยจึงมองเห็นว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีความจำเป็นที่ต้องได้รับการช่วยเหลือ ส่งเสริม และเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น และเพื่อให้ผู้เรียน

สามารถพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษได้อย่างเต็มศักยภาพ ผู้วิจัยจึงได้หาวิธีการที่จะดำเนินการเพื่อช่วยเหลือ แก้ปัญหา และพัฒนาให้นักเรียนได้เกิดทักษะในด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นในการพัฒนาและเพิ่มเติมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนในครั้งนี้ ผู้พัฒนาจึงเลือก วิธีการการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชาราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลัง ให้เป็นแนวทางและนวัตกรรมในการนำวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านการอ่านดียิ่งขึ้น โดยทำการคิดค้น ออกแบบและนำมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 8 คน เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2567 โดยทดลองใช้ชุดฝึกเป็นระยะเวลาจากเดือน มิถุนายน – เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2567 ใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง ทำการบันทึกผล วิเคราะห์ผล สรุปผล และสรุปผลพร้อมทั้งนำออกมาเผยแพร่ผ่านช่องทางออนไลน์ และการนำเสนอนวัตกรรม Best practice ที่หน่วยงานต้นสังกัดเป็นผู้จัดเวทีในการนำเสนอ

4. วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำสระเสียงยาวในภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชาราษฎร์สามัคคี) ด้วยนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชาราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

2. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำสระเสียงยาวในภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชาราษฎร์สามัคคี) ด้วยนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชาราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

5. กลุ่มเป้าหมาย

ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ตำบลหนองไข่นก อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ตำบลหนองไข่นก อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้น 8 คน โดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การออกเสียงพื้นฐานของภาษาอังกฤษและการอ่านสะกดคำศัพท์พื้นฐานของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบไปด้วยคำศัพท์ที่สะกดด้วยสระเสียงยาว a e i o u

ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 24 คาบเรียน ซึ่งประกอบด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 คาบเรียน ระยะเวลาในการสอน 22 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

6. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้

ในการพัฒนาและเพิ่มเติมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนในครั้งนี้ ผู้พัฒนาจึงเลือกวิธีการการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังให้เป็นแนวทางและนวัตกรรมในการนำวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านการอ่านดียิ่งขึ้น

จากความสำคัญดังกล่าวผู้พัฒนาจึงได้ศึกษาทฤษฎี และศึกษาแนวทางที่มีความหลากหลายและทันสมัยเพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมที่จะสามารถนำมาแก้ไขปัญหาที่ผู้พัฒนาพบเจอโดยจากการศึกษาผู้พัฒนาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำมาออกแบบวางแผนเป็นนวัตกรรมการ

จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชาราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR โดยมีแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. แนวความคิดเกี่ยวกับ นวัตกรรม
3. ทฤษฎีการสอนด้วย TPACK + Active Learning
4. แนวคิดการสอนอ่านออกเสียงคำด้วย Phonic
5. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์
6. แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ

6.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ ภาษาเพื่อการสื่อสารการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสมภาษาและวัฒนธรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้

อย่างเหมาะสม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัยบอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม) ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบพูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้

เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/ การเขียน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษาใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ) เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตาม หัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็น รูปธรรมและนามธรรม) ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตาม บริบทต่าง ๆ

จากการสืบค้นและวิเคราะห์หลักสูตรตัวชี้วัดของสถานศึกษาพบว่าในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จาก สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐานที่ 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และการวิเคราะห์คุณภาพผู้เรียนด้านภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจะต้องมี ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอน สั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือ เครื่องหมายที่อ่าน

ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถผ่านมาตรฐานตัวชี้วัด และคุณภาพผู้เรียนตาม หลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรของโรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ได้ จากการวิเคราะห์ ดังกล่าวผู้พัฒนาจึงได้นำมาประกอบในการสร้างนวัตกรรมเพื่อที่จะแก้ไขปัญหา และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) จำนวนทั้งสิ้น 8 คนผ่านการใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิง รุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบ การจัดการเรียนรู้ CPR

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ป.4	ป.5	ป.6
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ (instructions) ง่ายๆ ที่ฟังหรืออ่าน 2. อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำประโยค ข้อความ ง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน 3. เลือก/ระบุภาพ หรือ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ตรงตาม ความหมายของ ประโยคและ ข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน 4. ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยคบทสนทนา และ นิทานง่ายๆ	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟัง และอ่าน 2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน 3. ระบุ/วาดภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตาม ความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟังหรืออ่าน 4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถาม จากการฟังและ อ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำ ที่ฟังและ อ่าน 2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตาม หลักการอ่าน 3. เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้นๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน 4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและ อ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ป.4	ป.5	ป.6
1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล 2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และคำขออนุญาตง่ายๆ 3. พูด/เขียนแสดงความต้องการของตนเอง และขอ ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ	1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล 2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่ายๆ 3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ	1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล 2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ 3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่ายๆ

ตัวชี้วัดชั้นปี		
4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และครอบครัว	4. พูด/เขียนเพื่อ ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว
5. พูดแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับ เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆตามแบบที่ฟัง	5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึก ของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ	5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ป.4	ป.5	ป.6
1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองเพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ ตัว
2. พูด/วาดภาพแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ใกล้ตัว ตามที่ฟังหรืออ่าน	2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	2. เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน
3. พูดแสดงความคิดเห็นง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ป.4	ป.5	ป.6
1. พูดและทำท่า ประกอบ อย่างสุภาพ ตาม มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2. ตอบคำถามเกี่ยวกับเทศกาล/ วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา 3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่ เหมาะกับวัย	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตาม มารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2. ตอบคำถาม/บอกความสำคัญ ของเทศกาล/ วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของ เจ้าของภาษา 3. เข้าร่วม กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความ สนใจ	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตาม มารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา 3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ป.4	ป.5	ป.6
1. บอกความแตกต่างของของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย 2. บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลอง ตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย	1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยค ของ ภาษาต่างประเทศและ ภาษาไทย 2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลอง ของเจ้าของภาษากับของไทย	1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการ ลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย 2. เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่าง ระหว่าง เทศกาล งานฉลองและประเพณีของ เจ้าของภาษากับของ ไทย

สาระที่ 3 ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ป.4	ป.5	ป.6
1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษาและความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ป.4	ป.5	ป.6
1. ฟังและพูด/อ่าน ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียน ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	1. ใช้ภาษาสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัดชั้นปี		
ป.4	ป.5	ป.6
1. ใช้ภาษา ต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ	1. ใช้ภาษา ต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ	1. ใช้ภาษา ต่างประเทศในการสืบค้น และรวบรวมข้อมูลต่างๆ

6.2 แนวความคิดเกี่ยวกับนวัตกรรม

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับ นวัตกรรม(Innovation) เป็นอย่างมากโดยมีความพยายามจะผลักดันให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ ซึ่งมีนวัตกรรมบนฐานภูมิปัญญา และการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญ นวัตกรรมมีส่วนสำคัญในการพัฒนาองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชน ในระดับ ท้องถิ่น และระดับประเทศ ซึ่งนับเป็นส่วนสำคัญของความสำเร็จในองค์กร การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมแนวคิดด้านนวัตกรรมในบริบทต่าง ๆ ดังนี้

นวัตกรรม (Innovation) หมายถึง สิ่งใหม่ที่เกิดจากการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม และหมายรวมถึงสิ่งที่เกิดขึ้นจากความสามารถในการใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ และประสบการณ์ทางเทคโนโลยีหรือการจัดการมาพัฒนาให้เกิดผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการผลิต หรือบริการใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ตลอดจนการปรับปรุงเทคโนโลยี การแพร่กระจายเทคโนโลยี การออกแบบผลิตภัณฑ์และการฝึกอบรมที่นำมาใช้ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะในรูปแบบของการเกิดธุรกิจการลงทุนผู้ประกอบการหรือตลาดใหม่หรือรายได้แหล่งใหม่ รวมทั้งการจ้างงานใหม่ (สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 2547 อ้างอิงจาก เกียรติพงษ์ อดมธนีระ, 2008การขับเคลื่อนนวัตกรรมในองค์กร (Driving innovation organization), E-book

พันธุอาจ ไชยรัตน์ (2547) ได้นิยามความหมายของนวัตกรรมในเชิงเศรษฐศาสตร์ไว้ว่า นวัตกรรม คือ การนำแนวคิดใหม่หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วมาใช้ในรูปแบบใหม่เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ โดยให้ความหมายในเชิงแคบไว้ว่า นวัตกรรม คือ ผลผลิตของความสำเร็จทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีร่วมกับพลวัตของกิจกรรมของสังคม

ในขณะที่ความหมายในเชิงกว้าง หมายถึง แนวความคิด การปฏิบัติ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ใหม่ ที่ส่งผลต่อปัจเจกบุคคลหรือองค์กรที่รับเอาสิ่งเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ ตลอดจนการนำกิจกรรมไปสู่การแสวงหาความสำเร็จในเชิงพาณิชย์ การสร้างตลาดใหม่ ผลิตภัณฑ์ใหม่ กระบวนการและบริการใหม่ โดยลักษณะการทำในสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่นโดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวให้กลายมาเป็นโอกาส และนำไปสู่แนวคิดใหม่ที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคมสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (2549) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมไว้ว่า นวัตกรรม คือ “สิ่งใหม่ที่เกิดจากการใช้ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม” โทมัส ฮิวส์ Hughes (1987) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมไว้ว่า “เป็นการนำเอาวิธีการใหม่ มาปฏิบัติหลังจากที่ได้ผ่านการทดลอง และได้รับการพัฒนามาเป็นลำดับแล้ว และมีความแตกต่างจากการปฏิบัติเดิมที่เคยปฏิบัติมา”

พงศกร เอี่ยมสะอาด, ศุภกร ลิ้มคุณธรรมโม และประสพชัย พสุนนท์ (2559,น.125) ให้ความหมายว่า นวัตกรรม คือ กระบวนการการสร้างให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งใหญ่และเล็กไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยต่อผลิตภัณฑ์บริการและกระบวนการในการเสนอความใหม่กับองค์กร ซึ่งเพิ่มคุณค่าให้กับลูกค้าและความรู้ขององค์กร

ขณะที่ Porter (1990, p. 578-587) กล่าวว่า นวัตกรรมองค์กรเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการสร้างให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งนวัตกรรมองค์กรนั้นไม่ได้หมายถึงเฉพาะ

เทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เท่านั้น หากแต่หมายรวมถึง การเปลี่ยนเทคโนโลยีการดำเนินการแบบเดิมมาสู่เทคโนโลยีการดำเนินการแบบใหม่ ๆ อีกด้วย โดยองค์กรจะต้องพยายามสร้างโอกาสและเงื่อนไขที่นำไปสู่นวัตกรรม ด้วยการนำองค์กรเข้าไปตอบสนองความต้องการของตลาดที่มีความซับซ้อน ที่มีการสร้างกฎเกณฑ์แห่งคุณภาพที่อยู่ในระดับยอดเยี่ยมอยู่เสมอ ตลอดจนต้องมีการเปรียบเทียบกับคู่แข่งตลอดเวลาซึ่งคู่แข่งนับเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาวัตกรรมการ

Herkema (2003) กล่าวว่า นวัตกรรม เป็นการใช้ความคิด หรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ในองค์กร และนวัตกรรมสามารถเป็นได้ทั้งผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือเทคโนโลยีใหม่ ซึ่งอาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเฉียบพลันหรือค่อยเป็นค่อยไป

Lemon and Sahota (2003) ให้ความหมายว่า นวัตกรรม เป็นผลจากการใช้ความรู้ในเรื่องตลาดใหม่ และหรือความรู้เชิงเทคนิคใหม่ ๆ ที่นำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ Schilling (2008) ให้ความหมายว่า นวัตกรรม เป็นเรื่องของการนำความคิดไปใช้ในเชิงปฏิบัติ เพื่อให้ได้สิ่งใหม่ หรือกระบวนการใหม่

จากการให้ความหมายดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า นวัตกรรม หมายถึง สิ่งใหม่ที่เกิดจากการใช้ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ และสังคม เกิดจากความคิดของคน เป็นการสร้างสิ่งที่มีอยู่เดิมให้กลายเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างโดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมรอบตัวให้ในการสร้างโอกาสใหม่ ๆ และมีการถ่ายทอด หรือส่งต่อแนวคิดนั้นให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

6.3 ทฤษฎีการสอนด้วย TPACK + Active Learning + CBL +

ศาสตร์การสอน (pedagogy) หรือองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ นั้น มีการพัฒนามาเป็นเวลายาวนาน มีนักวิชาการเสนอทฤษฎีต่าง ๆ ออกมาอย่างต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามทุกทฤษฎีมีพื้นฐานมาจากการใช้จริงในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งตามที่ได้กล่าวข้างต้นว่า ปัจจัยในการเรียนการสอนแต่ละทฤษฎีหรือแต่ละรายวิชา มีลักษณะจำเพาะซึ่งไม่สามารถยกเอาทฤษฎีหนึ่งมาปรับใช้ได้โดยสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม ทฤษฎีที่มีจุดร่วมที่สามารถยึดมาเป็นแบบอย่างหรือเป็นแนวทางในการปรับใช้ได้ โดยในปัจจุบันมีทฤษฎีที่ถือว่าเป็นแกนกลางสำหรับการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในด้านทักษะการอ่านสะกดคำในภาษาอังกฤษด้วยเสียง Phonic ดังต่อไปนี้

6.3.1 การจัดการเรียนรู้แบบ TPACK

การจัดการเรียนการสอนของครูในยุคนี้สมัยนี้ ได้กล่าวถึงแนวคิดที่มีความจำเป็นสำหรับผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ที่ควรมี และต้องมีความเข้าใจกล่าวถึงก็คือ TPACK Model ที่มีองค์ประกอบหลัก ๆ อยู่ 3 ส่วนที่ผู้สอนควรรู้และเข้าใจก่อนที่จะออกแบบการเรียนการสอนในชั้นเรียน

1. ความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technological Knowledge) หรือ TK หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้สื่ออุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ทั้งในเรื่องของซอฟต์แวร์ (Software) และ ฮาร์ดแวร์ (Hardware) ต่าง ๆ รวมไปถึงอุปกรณ์ต่อพ่วงที่เกี่ยวข้อง (Associated peripherals) เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนที่มีความสอดคล้องและมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและผู้เรียน เช่น ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีจากเว็บ 2.0 (Web 2.0 tools) ต่าง ๆ เช่น Wiki, Facebook เป็นต้น

2. ความรู้ด้านวิธีการสอน (Pedagogical Knowledge) หรือ PK หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้สอนที่นำมาประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน หรือที่เกี่ยวกับวิธีการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน รวมไปถึงกลยุทธ์ หรือกระบวนการ, การปฏิบัติ หรือวิธีการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน ในส่วนนี้ไม่รวมถึงทฤษฎีการศึกษา (Educational theories) และวิธีการประเมิน (Assessment methods) เช่น การเรียนการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก (Problem – based Learning: การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นหลัก (Brain – Based Learning), วิธีสอนแบบโครงงาน (Project Method) การจัดการเรียนรู้แบบค้นพบ (Discovery Method) และวิธีสอนแบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (SelfStudyMethod) เป็นต้น

3. ความรู้ด้านเนื้อหา (Content Knowledge) หรือ CK หมายถึง สาร, ข้อมูล, แนวคิด, หลักการที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาการในหลักสูตรที่ต้องการที่จะถ่ายทอดไปยังผู้เรียน เช่น คณิตศาสตร์, ภาษาไทย, วิทยาศาสตร์ หรือวิชาอื่น ๆ (อนุสร หงษ์ขุนทด, 2558)

ณัฐพงษ์ บางท่าไม้ (2561) กล่าวว่า ชุดฝึกอบรมตามแนวคิด TPCK Model หมายถึง ชุดของการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยนำกระบวนการตามแนวคิด TPCK Model มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมของชุดการฝึกอบรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถนะนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาควบคู่กับการพัฒนาความรู้ และทักษะตามวัตถุประสงค์ของชุดฝึกอบรม โดยมีส่วนประกอบ คือ คู่มือประกอบชุดฝึกอบรม วัตถุประสงค์ คำชี้แจงในการใช้ชุดฝึกอบรม ตารางฝึกอบรม แผนการฝึกอบรมตามแนวคิด TPCK Model แบบประเมินสมรรถนะด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา สำหรับนิสิตครูและแบบประเมินตนเองหลังการใช้ชุดฝึกอบรมตามแนวคิด TPCK Model เพื่อส่งเสริมสมรรถนะด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาสำหรับนิสิตครู

จากการศึกษากรอบแนวความคิด และความหมายของการจัดการออกแบบเรียนรู้ ตลอดจนแนวทางในการนำมาพัฒนาชุดฝึก ผู้พัฒนาจึงได้นำ TPACK เป็นกรอบในการใช้เทคโนโลยีในการออกแบบนวัตกรรมชุดฝึก และเป็นกรอบคุณสมบัติของผู้สอนที่ควรจะมีอัตลักษณ์การสอนตามแบบ TPACK และยึดเอาบริบทเป็นสำคัญในการออกแบบนวัตกรรม

6.3.2 การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

ดร. สถาพร พุทธิพิศกุล กล่าวไว้ในบรรยายในโครงการ จัดการความรู้ (Knowledge Management) คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว เรื่อง “การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning” ว่า Active Learning จึงเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการสร้างสรรค์ทางปัญญา (Constructivism) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาพร พุทธิพิศกุล, 2558)

ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นดังนี้ (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2553)

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน พูด ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการความคิดรวบยอด
9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง
10. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน

Mr. Glen Westbroek (2 มีนาคม 2566) กล่าวในงานสมมนาออนไลน์ในหัวข้อ Active learning : From Principle to practice ว่า บทบาทของครูระหว่างการทำกิจกรรม : สิ่งที่เกิดขึ้นต่อนั้นเป็นสิ่งที่วิทยากรพยายามมากที่สุด คือเมื่อนักเรียนถามวิทยากรว่าคำตอบคืออะไร วิทยากรจะตอบกลับทันทีว่า “ครูไม่ทราบ และนักเรียนล่ะทราบไหม” นักเรียนจะยิ่งสงสัยและพยายามที่จะหาคำตอบเหล่านั้น แต่ก็มีบ้างที่วิทยากรต้องช่วยแนะนำการหาคำตอบให้นักเรียนแต่ไม่ได้บอกคำตอบ การให้ตัวเลือก (Choice example) เป็นอีกหนึ่งวิธีที่วิทยากรนำมาใช้ในห้องเรียน คือการให้ตัวเลือกให้นักเรียนได้ตัดสินใจ เพราะเมื่อนักเรียนได้เลือกเอง เป็นหน้าที่ของตนเองที่จะหาคำตอบ ทำให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ไม่ใช่ผู้ฟังอย่างเดียว นอกจากนี้ในระหว่างการทำกิจกรรม วิทยากรจะใช้คำถามกระตุ้นเพื่อที่จะให้นักเรียนได้สังเกตอย่างละเอียดละออและเกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล และเป็นประโยชน์ดังนี้

ประโยชน์การเรียนรู้แบบ Active learning

1. นักเรียนมีความสุขในการเรียน วิทยากรสังเกตจากนักเรียนของตนเองมาเรียนเร็วขึ้น เพื่อให้มีเวลาสำหรับคิดมากขึ้น
2. นักเรียนได้หาคำตอบจากตนเองจากสิ่งที่ตนเองสนใจ จนเกิดเป็นความรู้ ความเข้าใจ
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

4. นักเรียนได้รับการปรับทัศนคติจากการความเบื่อในการเรียนเป็นความสนุกสนานในการเรียน ทำให้ประสบความสำเร็จในอาชีพ (วิทยากรได้เล่าประสบการณ์ของนักเรียนที่เคยสอนว่ากิจกรรมของท่านเป็นแรงบันดาลใจในการเรียน ทำให้ได้เป็นพยาบาลตามความฝันของตน)

จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หรือ Active learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้วางวิธีการในการค้นคว้าหาความรู้ให้กับผู้เรียน และให้คำแนะนำต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ และหาคำตอบด้วยตนเอง จากความสำคัญ และประโยชน์ดังกล่าวผู้พัฒนาจึงได้นำมาอีกหนึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้ ในการใช้สอนชุดฝึกนวัตกรรมในครั้งนี้

6.3.3 แนวการสอนแบบ CBL

ความหมายของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เป็นที่รู้จักในประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ทวีปแอฟริกา และเอเชีย ในชื่อว่า การเรียนรู้โดยการบริการสังคม (Service Learning : SL) เป็นรูปแบบของการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลและความต้องการของชุมชน (Flecky, 2011 : 2)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เป็นกลยุทธ์หรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาตามหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับชุมชนโดยใช้การปฏิบัติงานเป็นฐาน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติงานจากสถานการณ์จริงในชุมชน ภายใต้การมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้เรียน และกลุ่มคนในชุมชน เช่น การไปศึกษาเรื่องประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การทำมาหากิน หัตถกรรม การศึกษาพยาบาลแบบพื้นบ้านจากบุคคล และองค์กรในชุมชนนอกเหนือไปจากการเรียนรู้ในห้องเรียน กระบวนการสำคัญของการเรียนรู้ใช้ การสะท้อนคิดเชิงวิพากษ์ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความรู้ในเนื้อหาตามหลักสูตรและเข้าใจชุมชนมากขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนด้านความรู้และทักษะอย่างหลากหลาย เช่น การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การคิดเชิงวิพากษ์ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นในศตวรรษ 21 มีคุณธรรมจริยธรรม เจตคติที่พึงประสงค์ ตระหนักในความรับผิดชอบในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน รวมทั้งเพื่อตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ชุมชนและผู้เรียนจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน ทั้งโดยการบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและตามเป้าหมายที่กำหนดโดยชุมชน และสร้างการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในเชิงบวก อันเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน (วิจารณ์พานิช, 2557; กล้า ทองขาว, 2561 : 3;

วิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์ (2560) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานมีหลายกลยุทธ์ ได้แก่ การให้บริการชุมชนเชิงวิชาการการศึกษาความเป็นพลเมือง การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้โดยใช้สถานที่เป็นฐาน การเรียนรู้โดยการบริการ และการเรียนรู้โดยใช้การทำงานเป็นฐาน ในแต่ละกลยุทธ์มีกระบวนการที่เชื่อมโยงการทำงานในชั้นเรียนกับชุมชนที่มีความหมายโดยการมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ครูผู้เรียน และคนในชุมชน ในลักษณะของการเป็นหุ้นส่วนในการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เนื่องจากผู้เรียนได้ลงพื้นที่เพื่อฝึกทักษะการแก้ปัญหา

จากสถานการณ์ที่พบจริงในชุมชนในลักษณะของการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีในการแก้ปัญหาได้อย่างหลากหลาย เป็นการเรียนที่กระตุ้นและท้าทายความสามารถของผู้เรียนให้มีความสามารถด้านการคิดและการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ทั้งนี้ การนำกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานไปใช้ให้เกิดผลสำเร็จนั้น ผู้สอนจะต้องระบุงลยุทธ์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่ชัดเจน ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติในชุมชน ภายใต้ความร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายทางการศึกษาและการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและผู้เรียน

จากการให้ความหมายและการกล่าวถึงกระบวนการในการจัดการเรียนรู้โดยมีชุมชนเป็นฐานทำให้สรุปได้ว่า การได้รับความร่วมมือจากชุมชน และการฟังเสียงความต้องการของชุมชนซึ่งในที่นี้ชุมชนคือผู้ปกครองจะนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพ และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ ผู้พัฒนาจึงได้นำจุดเด่นนี้มาเป็นแนวทางการสอนที่ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการฝึกฝนและพัฒนาผู้เรียน ผ่านการออกแบบชุดฝึกที่ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินนักเรียน

6.4 การสอนอ่านออกเสียงคำโดย Phonic

ความสำคัญของการสอนออกเสียงภาษาอังกฤษ (English Pronunciation Instruction) งานวิจัยหลายชิ้น (Derwing & Munro, 2022; Gilakjani & Ahmadi, 2011; Pourhosein, 2012; Sahatsathatsana, 2017) กล่าวลักษณะเดียวกันว่า ปัญหาหลักของการสื่อสารภาษาอังกฤษคือการที่ไม่สามารถแยกแยะเสียงที่เจ้าของภาษาพูดในลักษณะและความเร็วแบบปกติที่มีความเร็วไม่คงที่และรูปประโยคไม่สมบูรณ์ การที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีการออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารภาษาที่สองซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้การออกเสียงทุกชนิดให้มีความใกล้เคียงกับที่เจ้าของภาษาใช้ เพราะหากเสียงคลาดเคลื่อนไปอาจทำให้สื่อสารกันไม่ได้ หรือมีฉะฉาน อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ง่าย ตัวอย่างเช่น การที่ผู้เรียนคนไทยออกเสียงคำภาษาอังกฤษ think /θɪŋk/ เป็น sink /sɪŋk/ หรือ food /fu:d/ เป็น foot /fʊt/ เป็นต้น

Hepplewhite (2012) อธิบายว่า หลักการของโฟนิคส์สังเคราะห์ (Synthetic phonics) คือการสอนความรู้ของการถอดรหัสตัวอักษรว่าแต่ละตัวอักษรออกเสียงอย่างไร โดยประกอบด้วย 1. การถอดรหัสตัวอักษรด้วยการฟังเสียงว่าออกเสียงอย่างไร 2. จับคู่เสียงที่ได้ยินกับตัวอักษร และเริ่มสะกดคำ ด้วยการออกเสียงสะกดคำ 3. เมื่อได้ฟัง และแยกแยะเสียงแล้ว จึงทำการเรียนรู้วิธีการเขียนตัวอักษรในภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัว โดยเริ่มจากตัวพิมพ์เล็กก่อน แล้วตามด้วยตัวพิมพ์ใหญ่

นอกจากนี้ Dominic & Usha (2008) กล่าวว่า การสอนด้วยหลักการสอนแบบโฟนิคส์สังเคราะห์นั้น เริ่มจากผู้เรียนภาษาอังกฤษจะได้รับการสอนเสียงและตำแหน่งของการวางลิ้น การขยับปาก และกล้ามเนื้อต่าง ๆ ในการออกเสียงของแต่ละหน่วยเสียงย่อยให้ถูกต้องตามตำแหน่งที่มาของการเกิดเสียงในภาษาอังกฤษ หรือเรียกว่า การตระหนักรู้หน่วยเสียงย่อย (Phonemic awareness) เมื่อผู้เรียนเกิดความคุ้นชิน และเชื่อมโยง ผสมเสียงกับตัวอักษรภาษาอังกฤษ ส่งผลให้สามารถถอดรหัสเสียง (Decode) ได้อย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตามวิธีการเรียนแบบโฟนิคส์สังเคราะห์จำเป็นต้องใช้เวลาในการฝึกฝนและอวัยวะต่าง ๆ ภายในปาก เพื่อเปล่งเสียงอย่างสอดคล้อง ไล่เรียงทีละหน่วยเสียงย่อย ไปจนกระทั่งผู้เรียนเกิดกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับตัวอักษรได้

อย่างแท้จริง จนผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้โดยไม่ต้องท่องจำ กล่าวคือการเรียนโฟนิกส์ใช้เวลานานกว่าการเรียนแบบท่องจำทั้งคำศัพท์ แต่เป็นกระบวนการที่มีความคงทนและมีประสิทธิภาพในระยะยาว รวมถึงทำให้การออกเสียงมีความถูกต้องใกล้เคียงกับต้นแบบภาษาที่เรียน เมื่อผู้เรียนเข้าใจเสียง ผู้เรียนจะสามารถแยกและถอดรหัสเสียงของแต่ละตัวอักษร ส่งผลให้เกิดความเข้าใจเมื่อได้ยินเสียงเหล่านั้น ในภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษควบคู่กับการออกเสียงของตนเองได้ในที่สุด

Jolly Phonics คือวิธีการสอนทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยนำเอาหลักการสอนแบบโฟนิกส์สังเคราะห์เข้ามาเป็นแกน คือมีการเริ่มต้นสอนเสียงในภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับหน่วยเสียง (Limsukhawat et al, 2016) ด้วยวิธีการสอนแบบ Jolly Phonics ซึ่งถูกบรรจุในหลักสูตรการสอนการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษาของประเทศเจ้าของภาษาอย่างประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา เนื่องจากการสอนเจ้าของภาษาวัยเด็กเล็ก วิธีการสอนที่ใช้เพียงการอธิบายเพียงอย่างเดียว อาจสร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ผู้เรียน Tafarki & Bensen (2019) กล่าวว่าจึงควรมีการนำวิธีการสอนแบบ Jolly Phonics ที่สนุก น่าติดตามและเหมาะกับผู้เรียน โดยในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนเปรียบเสมือนกับผู้เรียนวัยเด็กเจ้าของภาษาที่อยู่ในระดับเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น Johnston, Watson, & Logan (2009) แนะนำว่าการสอนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่สนุกสนานเป็นสิ่งสมควรให้ความสำคัญ และเริ่มเรียนการออกเสียงตัวอักษร (Letter sounds) และการประสมคำ (Blending) ก่อนที่จะเริ่มเรียนการอ่าน ทำให้อ่านออกเสียงเมื่อเจอกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ โดยการสอนแบบ Jolly Phonics นั้นเป็นวิธีการสอนด้วยสื่อที่น่าสนใจ เช่น เพลงและนิทาน พร้อมกับทำทางประกอบเสียงโดยจะเรียนวันละ 1 เสียง และทุกๆ วัน ก่อนเริ่มเสียงใหม่จะมีการทบทวนเสียงที่เรียนมาแล้ว สอนเทคนิคการแยกแยะหรือจับเสียงในคำ จนกระทั่งสอนทักษะการอ่านด้วยการประสมคำ (Blending) ฝึกให้ผู้เรียนเขียนตัวอักษร และสอนคำที่ไม่ได้อ่านตามตัวอักษรที่ปรากฏ เช่น คำว่า to, he, she, we, me, be, was, all, are, เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถกล่าวได้ว่า โฟนิกส์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) เป็นหลักการสอนการออกเสียงที่ให้ความสำคัญกับการอธิบายจุดกำเนิดของเสียง ตำแหน่งที่เกิดเสียง ลักษณะและวิธีการในการออกเสียง ตั้งแต่ระดับหน่วยเสียงที่เล็กที่สุดเป็นลำดับ เริ่มต้นแนะนำเสียงแต่ละเสียงในภาษาอังกฤษเป็นกลุ่ม ไม่เรียงตามตัวอักษร (A-Z) อย่างไรก็ตาม Jolly phonics เป็นวิธีการสอนโดยนำเอาหลักการสอนแบบโฟนิกส์สังเคราะห์มาบูรณาการร่วมกับสื่อการสอน ที่หลากหลาย โดยใช้วิธีการพหุสัมผัส (Multi-sensory) ใช้ประสาทสัมผัสตั้งแต่สองชนิดเพื่อทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างหลากหลาย สนุกสนาน โดยสอนออกเสียงควบคู่กับการเห็นภาพ ได้ยินเพลงประกอบทำทาง ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจการออกเสียงได้พร้อม ๆ กับจดจำตัวอักษรของเสียงดังกล่าวได้อย่างรวดเร็วผ่านท่วงทำนองและเนื้อเพลงที่คล้องจองและผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังและการออกเสียงไปพร้อม ๆ กันในบรรยากาศที่สนุกสนาน ผ่อนคลาย

Trevor Fletcher จากหนังสือ Literacy teaching guide : Phonics ได้นำเสนอวิธีการสอนการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษด้วยเสียง Phonic มีวิธีการสอนที่หลากหลายโดยได้ยกมาจาก the Glossary of terms in Teaching Reading (2005) 3 วิธีการ ดังนี้

1. Synthetic phonics: synthetic phonics uses a part-to-whole approach that teaches students letter-sound (grapheme-phoneme) relationships in a clearly defined incremental sequence. Students are taught small groups of letter sounds during short, brisk daily sessions so they can begin blending (synthesising) when reading and segmenting letter sounds in words when spelling.

For example, after being taught the letters and sounds /s/ /t/ /o/ /p/ students can be supported to blend these letter sounds to read words such as stop, top, pot. When blending it is important to emphasise the initial, medial and final sounds. As well, students can segment the sounds in these words to write them.

2. Analytic phonics : analytic phonics teaching starts at the word level. Students are taught to analyse letter-sound relations once a word is identified.

For example, a teacher might write the letter p followed by several words: put, pig, pen, play. The teacher helps students read the words by noting that each word begins with the same sound that is associated with the letter p.

3. Analogy phonics : analogy phonics teaches students to use parts of written words they already know to identify new words.

For example, with the word 'tent' the onset is 't' and the rime is '-ent'. Students are taught to take the rime '-ent' and blend it with new onsets, e.g. r-ent, b-ent, s-ent.

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลากหลายวิธีการ เช่น วิธีการ Synthetic phonic คือการสอนโดยการใช้เสียงบางส่วนนำไปสู่เสียงที่นักเรียนอาจคุ้นเคยตั้งแต่พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด วิธีการสอนแบบ Analytic phonic โดยการสอนเป็นกลุ่มเสียงจากตัวอักษรตัวแรก และวิธีที่สามคือ Analogy phonic การสอนด้วยคำคล้องจอง

นอกจากนี้ยังได้นำเสนอลำดับขั้นในการสอนการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษด้วย Phonic ดังนี้ภาพต่อไปนี้

A suggested sequence for introducing new phonics learning

The following sequence will support the systematic teaching and learning of all 44 phonemes represented on the following pages.

NB: Prior to teaching students about letter-sound relationships ensure they are able to visually discriminate letters e.g. identify letters that are the same in words.

Teach students to recognise and write single letter-sound (grapheme/phoneme) correspondences.

Following is a possible order for introducing letter-sound correspondences:
a m t s i f d r o g l h u c b n k v e w j p y x q z
 (Carnine, Silbert and Kameenui, 1997).

So that students can begin blending and segmenting words as soon as possible, teachers are encouraged to introduce:

- small groups of letters in quick succession (e.g. a, m, t, s, i, f, d)
- the most common sound for each of the new letters.

NB: Avoid introducing letters that look alike and sound alike together, e.g. *b* and *d*, *a* and *u*.

Teach students to recognise and write letter combinations (grapheme/phoneme correspondences) beginning with combinations that are easier.

Examples would include consonant digraphs:
sh, ch, th, ck.

Explore different ways a phoneme can be represented e.g. /sh/ as in *ship, mission, chef.*

NB: To avoid confusion, separate letter combinations that sound or look similar, e.g. *ar* in *farm* and *ur* in *burn*.

Teach students to recognise and write more difficult letter combinations (grapheme/phoneme correspondences).

Examples would include vowel digraphs: *or, ue, ie, ee.*

Explore all the different ways the phoneme can be represented in words eg. /or/ as in *torn, door, warn, haul, law, call.*

NB: It is important to focus on the long vowel sound made when two vowels are split by a consonant e.g., *gate, shine, tune, bone.*

Use known letter-sound correspondences to blend and segment simple words e.g. VC words *at* and CVC words *sat*.

NB: It is easiest to blend *continuous* sounds like *r, l, s, m, f* and then a vowel. *Stop* sounds, such as *t, p, b, c,* are harder to blend, especially at the beginning of words.

It is important that students are taught to:

- blend phonemes in order all through a word to read the word
- segment a word into its constituent phonemes to spell the word.

Frequently occurring words that are phonically irregular such as *the* and *was* will need to be taught as sight words.

Use known letter combinations to blend and segment words, that is, CVCC e.g. *desk, park* and CCVC, e.g. *slip, drag.*

Segment words into onset (the part of the word before the vowel) and rime (the part of the word that includes the vowel and onwards), as in *slip: sl* (onset) and *ip* (rime).

ดังนั้นจากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นจะสังเกตเห็นว่าล้วนแล้วแต่จะเริ่มต้นไปที่การให้นักเรียนรู้จักเสียงต้น หรือ initial sound ของตัวอักษรภาษาอังกฤษก่อน หรือ ที่เรียกว่า decoding โดยนักเรียนจะต้องมีความเข้าใจในการออกเสียงของพยัญชนะในภาษาอังกฤษก่อน และไปในขั้นตอนต่อไปคือ การรวมเสียง หรือ blending คือการนำเอาตัวอักษรมารวมกันและอ่านออกมาเป็นคำ ซึ่งจากการศึกษาการทำวิจัยในเรื่องการสอนการอ่านด้วยเสียง phonics พบว่าในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโดยเฉพาะ นักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 จะให้อ่านสะกดคำด้วยเสียง phonics ในลักษณะของกลุ่มคำ CVC หรือ three letter word ที่เรียงแบบ consonant-vowel-consonant เช่น dog, cat, man, tap, sit ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการสร้างแบบทดสอบสำหรับนักเรียนกลุ่มที่นำมาใช้ทดลองที่เป็นระดับช่วงชั้นที่ 2 โดยกำหนดคำเป็น long vowel sound แบบ CCVC และ CVCC จำนวนทั้งสิ้น 6 บทดังนี้

- บทที่ 1 เทบทวนเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แบบฝึกหัด (40 คะแนน)
- บทที่ 2 การอ่านสะกดคำด้วยสระเสียงยาว “A” จำนวน 4 แบบฝึกหัด (40 คะแนน)
- บทที่ 3 การอ่านสะกดคำด้วยสระเสียงยาว “E” จำนวน 4 แบบฝึกหัด (40 คะแนน)
- บทที่ 4 การอ่านสะกดคำด้วยสระเสียงยาว “I” จำนวน 4 แบบฝึกหัด (40 คะแนน)
- บทที่ 5 การอ่านสะกดคำด้วยสระเสียงยาว “O” จำนวน 4 แบบฝึกหัด (40 คะแนน)
- บทที่ 6 การอ่านสะกดคำด้วยสระเสียงยาว “U” จำนวน 4 แบบฝึกหัด (40 คะแนน)
- แบบทดสอบวัดประเมินทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

6.5 แนวคิดเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์

6.5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547 : 53) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่างๆของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่างๆ

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข (2548 : 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549 : 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

สายชล โชติธนากิจ (2561 : 72) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถ ความรู้ ทักษะทางการเรียน ที่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ จากกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้ นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้โดยการแสดงออกมาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

6.5.2 ประเภทของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2546 : 73-82 อ้างถึงในสายชล โชติธนากิจ 2561 : 72) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่ผู้สอนสร้างขึ้นเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. ข้อสอบแบบความเรียงหรืออัตนัย (Subject or essay) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้ผู้เรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้และข้อคิดเห็นของแต่ละคน

2. ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-false test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือกแต่ละตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่ และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก- ผิด ใช่ ไม่ใช่ จริง ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น

3. ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วย ประโยคหรือข้อความ ที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

4. แบบทดสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short answer test) ข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบคำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบความเรียงหรืออัตนัย

5. ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching) เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่งโดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวย่น) จะจับคู่คำหรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่ง ตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

6. ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice) ลักษณะทั่วไป คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตัวเลือก (Choice) ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่ถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้ผู้เรียนพิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดจากตัวลวงอื่น ๆ และคำตอบแบบเลือกตอบที่ใช้นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกันดูเผิน ๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกต้องแต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

ดังนั้น การที่ครูผู้สอนจะเลือกออกข้อสอบประเภทใดนั้นต้องพิจารณาข้อดี ข้อจำกัดความเหมาะสมของแบบทดสอบกับเนื้อหา หรือจุดประสงค์ ในการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบการข้อสอบการอ่าน และใช้แบบบันทึกคะแนนการอ่านออกเสียงในการเก็บคะแนน

6.6 แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ

6.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

Smith and Wakeley (1972 : 134-135) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานที่ทำอันบ่งถึงระดับความพอใจในการที่ได้รับการตอบสนองทั้งทางร่างกาย จิตใจและสภาพแวดล้อม ของบุคคลเหล่านั้นว่ามีมากน้อยเพียงใด

Walman (1973 : 283) กล่าวถึงความพึงพอใจในการปฏิบัติงานว่า สภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอึดใจ เมื่อต้องการแรงจูงใจหรือได้รับการตอบสนอง

Good (1973: 320) กล่าวถึง คุณภาพ สภาพหรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลจากความพึงพอใจต่างๆ และทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Kendler (1974 : 671) กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ สรุปได้ว่า เป็นความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าใจสังคมหรือครอบครัว การแสดงออกในลักษณะที่พอใจเรียกว่า เจตคติ

ทางบวก การแสดงออกในลักษณะที่ต่อต้านไม่พอใจเรียกว่าเจตคติทางลบ เมื่อบุคคลมีเจตคติต่อสิ่งใดแล้วก็จะแสดงออกด้วยพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

D'Elia (1979 : 243) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่สนองตอบต่อสภาพแวดล้อมของด้านความพึงพอใจ หรือเป็นสภาพ จิตใจของบุคคลที่สนองตอบต่องานว่า มีความชอบงานนั้นมากน้อยเพียงไร

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความพอใจ ความชอบ พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์ที่จะพยายามขจัดความตึงเครียดหรือความกระวนกระวายหรือสภาวะที่ไม่สมดุลในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่างๆ ความรู้สึกเป็นผลจากหรือความกระวนกระวายหรือสภาวะที่ไม่สมดุลในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าวได้แล้วมนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

คันธชิต ชูสินธ์ (2543) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกตามทัศนะของบุคคลที่เกิดขึ้นต่อในสิ่งหนึ่งสิ่งใด และจะแสดงออกทางกาย วาจา และจิตใจ จะทำให้มีความสุขทางกายภาพ และมีเจตคติที่ดี

นพรัตน์ เตชะวณิช (2544) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ต้องการ หรือบรรลุจุดหมายในระดับหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่นั้น เกิดขึ้นจากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นได้รับการตอบสนอง

อุทัยพรรณ สุดใจ (2545 : 7) กล่าวถึง ความพึงพอใจว่า ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจจะเป็นไปได้ในเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

กาญจนา อรุณสุขขุจี (2546 : 35) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรง

ทักษพร โพธิ์เหมือน (2561 : 40) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีส่วนตัวของบุคคลหรือเป็นการแสดงความชื่นชอบที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ ซึ่งแสดงออกได้ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของกิจกรรมต่างๆ ให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมาย

จากความหมายข้างต้นสรุปความได้ว่า ความพึงพอใจคือสิ่งที่เกิดขึ้นและได้แสดงออกต่อสิ่งเร้า นั้นทางด้านบวก โดยสามารถแสดงออกได้ทั้งกาย วาจาใจ ซึ่งเป็นตัวส่งและสามารถนำมาเป็นตัวตัดสินใจได้ว่าสิ่งใดดี และเป็นที่น่าพอใจของบุคคลนั้น ๆ

7. การออกแบบนวัตกรรม

ในกระบวนการขั้นตอนการออกแบบนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR ทางผู้วิจัยได้ออกแบบการดำเนินงานภายใต้ระบบดำเนินงาน PDCA โดยมีกระบวนการผลิตนวัตกรรมดังนี้

7.1 ขั้นตอนการวางแผน (P)

1. รวบรวมข้อมูลของผู้เรียนด้วยเครื่องมือดังต่อไปนี้

- แบบรายงานผลการเรียนด้วยระบบ (ปพ.5) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -6 ในปีการศึกษา 2566
- แบบรายงานสรุปผลการใช้นวัตกรรมชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ short vowel sound (CVC) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ 4PS ในปีการศึกษา 2566
- แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ
- แบบบันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

2. วิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนจากข้อมูลที่ทำกรรวบรวมได้จากเครื่องมือต่าง ๆ ด้วยกระบวนการ SWOT ดังนี้

SWOT (กระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม)

S: Strengths (จุดเด่น หรือ จุดแข็ง)

นักเรียนโรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนา และมีพื้นฐานการเรียนรู้ในด้านภาษาอังกฤษในขั้นพื้นฐานกล่าวคือผู้เรียนเรียนรู้ตัวอักษรตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลางเป็นไปตามหลักสูตรของโรงเรียนที่ผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

W: Weaknesses (จุดด้อย หรือ จุดอ่อน)

นักเรียนยังขาดการพัฒนาทักษะที่จะได้เรียนรู้ การอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการ และมีความถูกต้องเหมาะสมตามทฤษฎีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง

O: Opportunities (โอกาส)

นักเรียนโรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ได้มีโอกาสได้รับการพัฒนาจากการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ จากการพัฒนางาน และการแก้ไขปัญหาจากนโยบาย และแนวทางการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

T: Threats (อุปสรรค)

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษจะต้องอาศัยความมีวินัยและความร่วมมือจากผู้ปกครอง และความมีวินัยในการเรียนรู้รวมถึงระยะเวลาและความต่อเนื่องของการใช้นวัตกรรม

จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชาราชภัฏร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

3. สรุปผลปัญหา/แนวทางที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล
4. กำหนดขั้นตอน วิธีการ ระยะเวลาที่จะใช้ในการดำเนินการแก้ไข และพัฒนาผู้เรียน

7.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน (DO)

1. ศึกษาทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่จะสามารถนำมาออกแบบ เพื่อพัฒนา และแก้ไขปัญหาของผู้เรียน โดยทฤษฎีที่ผู้พัฒนาค้นพบมีดังนี้

- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- แนวความคิดเกี่ยวกับ นวัตกรรม
- ทฤษฎีการสอนด้วย Active Learning
- ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกเสียง

ภาษาอังกฤษสากล (International Phonetic Alphabet: IPA)

- แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์
- แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ

2. กำหนดรูปแบบการสอนด้วย CPR

1. กระบวนการขั้นตอนการสอนด้วยกระบวนการ CPR ดังนี้

Checked (C) ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการให้ข้อมูลความรู้ใหม่ต่อผู้เรียนให้ทำการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนอยู่เสมอ

Put in and Practice (P) เมื่อทำการตรวจสอบความรู้เดิมให้ผู้เรียนแล้วให้ทำการป้อนข้อมูลความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียน และทำการฝึกฝนผู้เรียน

Revise (R) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขในส่วนตัวตนเองพูดผิดพลาด โดยการเปรียบเทียบผลการพัฒนาจากคะแนนที่ได้ในขั้นตอนการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน (Checked)

2. ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 24 คาบเรียน ซึ่งประกอบด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 คาบเรียน ระยะเวลาในการสอน 22 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

3. ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 โดยระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 24 คาบเรียน ซึ่งประกอบด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 คาบเรียน ระยะเวลาในการสอน 22 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยมีเครื่องมือที่ใช้ดังนี้

- ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

- แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

- แบบประเมินคุณภาพของนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชาราชภัฏรสามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

- หาค่าประสิทธิภาพเครื่องมือโดยทดลองใช้นวัตกรรมพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษกับกลุ่มทดลองประสิทธิภาพเครื่องมือ จากนั้นปรับปรุงให้สมบูรณ์

- นำแบบฝึกทักษะไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ทดสอบก่อนเรียนและบันทึกคะแนนรายบุคคล

- นำนวัตกรรมพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ใช้ในการจัดกิจกรรมฝึกการออกเสียงโดยการจัดตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้และฝึก เรื่องเสียงพยัญชนะและสระเสียงยาวในชุดฝึก การอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound โดยใช้กระบวนการ CPR เน้นย้ำ ซ้ำทวนเสียงพยัญชนะและสระแต่ละเสียงจนนักเรียนจำได้ โดยบันทึกหลังแผนการสอน และใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูล

2) ตรวจสอบชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชาราชภัฏรสามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR โดยใช้แบบบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างเรียน

2) ทดสอบหลังเรียน และบันทึกคะแนนรายบุคคล

7.3 การติดตามตรวจสอบ/วิเคราะห์ข้อมูล (C)

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้อามาหาความถี่แล้ววิเคราะห์บรรยายเป็นความเรียงประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยค่าร้อยละ ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่าง และเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนสอบหลังเรียน ผู้วิจัยได้ทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำด้วยเสียงพยัญชนะ ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของคะแนนพัฒนาการทั้งภาพรวมและรายบุคคล และทำแบบรายงานผลการใช้นวัตกรรมพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชาราชภัฏรสามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

กิจกรรม/การดำเนินงาน	พฤษภาคม				มิถุนายน				กรกฎาคม				สิงหาคม			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล																
ขั้นที่ 3 ติดตามประเมินผล (C)																
ขั้นที่ 4 สรุปผล (A)																

9. ผลการสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

จากการนำนวัตกรรมพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR จำนวน 8 คนได้ผลดังนี้

1. จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังไม่มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการอ่านสะกดคำด้วยเสียงพยัญชนะที่เป็นสระเสียงยาว หรือมีพื้นฐานความรู้มาบ้างแต่ไม่สามารถจดจำวิธีการอ่านสะกดคำนั้นได้อย่างถูกต้อง แต่หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้และทำชุดแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำเพิ่มเติม ทำให้นักเรียนมีความรู้และทักษะการอ่านออกเสียง และสามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มมากขึ้น

2. ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) มีประสิทธิภาพชุดฝึกเฉลี่ยร้อยละ 81/81 ซึ่งมีประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์ 80/80

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วย Phonic เป็นเครื่องมือที่ดีในการใช้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งดูได้จากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนที่วัดได้จากบททดสอบก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 13 คะแนนซึ่งเป็นคะแนนที่แม้จะเกินครึ่งของคะแนนทั้งหมดแต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำอยู่ แต่เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงด้วยเสียง Phonic พบว่ามีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่วัดได้คือ 16 คะแนนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ แม้ว่านักเรียนบางคนจะมีค่าคะแนนจากการทำทดสอบหลังเรียน และแบบฝึกหัดได้ไม่ดีเท่าที่ควร ก็อาจเพราะขาดความต่อเนื่องในการฝึกอ่านสะกดคำ และมีกิจกรรมที่เกิดจากทางโรงเรียนมาสอดแทรกทำให้ระยะเวลาของการดำเนินการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะขาดความต่อเนื่อง และในนักเรียนบางคนจากการที่ทำการสังเกตและสอบถามพบว่าไม่ได้ทำการทบทวนและทำความเข้าใจนอกห้องเรียน นอกจากนี้ยังมีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ร่วมด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรนำปัญหานี้ไปพัฒนาครั้งต่อไป นอกจากนี้จากการนำชุดฝึกทักษะทดลองใช้พบว่าการสอนให้นักเรียนฝึกสะกดคำด้วยเสียงพยัญชนะทำให้นักเรียนสามารถนำไปต่อยอดในการฝึกอ่านคำศัพท์ในภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น จึงเห็นว่าควรที่จะมีการนำการสอนนี้ไปใช้กับนักเรียนทุกคน

จากการดำเนินงานสามารถวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้มาหาความถี่แล้ววิเคราะห์บรรยายเป็นความเรียงประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยค่าร้อยละ ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับ

ครั้งหลังของกลุ่มตัวอย่าง และเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนสอบหลังเรียน ผู้วิจัยได้ทดสอบทักษะการอ่านสะกดคำด้วยเสียงพยัญชนะ ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากนั้นจึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของคะแนนพัฒนาการทั้งภาพรวมและรายบุคคล และทำแบบรายงานผลการใช้นวัตกรรมพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR โดยสรุปผลได้ดังนี้

1) ทักษะการอ่านออกเสียงคำสระเสียงยาวในภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยนวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

โดยสรุปผลจากการเก็บข้อมูลและสรุปออกมาในรูปแบบการนำเสนอข้อมูลใน ตารางที่ 3 หน้าที่ 11 ซึ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นเมื่อดูจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และตัวเลขในช่องสุดท้ายที่บ่งบอกถึงพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างชัดเจน ทั้งยังแสดงให้เห็นว่าหลังจากที่นักเรียนทั้ง 8 คน ได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแล้ว นักเรียนมีผลคะแนนต่างกันไป หากแต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบทดสอบทั้ง 2 แล้วพบว่าการใช้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นอย่างมาก

2) พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำสระเสียงยาวในภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

ผลการวิเคราะห์หาค่าคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบแต่ละข้อจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR รายข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.33 – 1.00 โดยข้อที่สามารถนำไปใช้ได้มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 – 1.00 มีจำนวน 10 ข้อ และส่วนที่ไม่สามารถนำไปใช้ได้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.33 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน จำนวน 3 ข้อ

ผลการวิเคราะห์จากคะแนนชุดแบบฝึกทั้ง 6 เรื่อง

ในการวิเคราะห์คะแนนแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำเพื่อทำการวิเคราะห์ถึงความเข้าใจและความสามารถในการพัฒนาของนักเรียนว่ามีการพัฒนาทางทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษดีขึ้นหรือไม่เพื่อการวิเคราะห์ว่าชุดแบบฝึกทักษะที่นำมาใช้กับนักเรียนนั้นมีความเที่ยงตรงโดยจะใช้สูตรในการวิเคราะห์คือ E1/E2 โดยคะแนนที่จะนำมาคำนวณคือคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบหลังเรียน โดยที่คะแนนที่นักเรียนทำได้ในระหว่างการฝึกหัดนั้นจะนำมาเปรียบเทียบและคิดเป็นร้อยละเพื่อดูพัฒนาการ

สรุปผลการใช้นวัตกรรม และการอภิปรายผล

1. ผลการพัฒนานวัตกรรมเพื่อพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชากรราษฎร์สามัคคี) ปรากฏผลว่า คำศัพท์และระดับของคำศัพท์ที่ได้อยู่ในแบบฝึกทักษะนั้นมีความเหมาะสมในด้านเนื้อหา ทั้งนี้เนื่องจากคำศัพท์ที่ถูกบรรจุอยู่ในแบบฝึกทักษะนั้นมีความสอดคล้องเหมาะสมที่จะต้องฝึกให้นักศึกษาออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษสากล (International Phonetic Alphabet: IPA) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงพยัญชนะและสระที่มีความแตกต่างหรือเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยแต่มีถูกออกเสียงติดบ่อยครั้ง เช่น เสียง f เสียง r เสียง th เสียง v เป็นต้น

2. ผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน - หลังเรียน หลังจากทดสอบนักเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียนแล้ว ปรากฏผลดังนี้ หลังจากการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะในแต่ละบทเรียนแล้วนักเรียนมีทักษะการออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น ซึ่งพบว่า หลังได้รับการฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกที่มีกระบวนการ CPR และการใช้การอ่านสะกดคำตามหลักสากล (International Phonetic Alphabet: IPA) พร้อมทั้งการร่วมด้วยนั้น นั้นนักเรียน มีหลักการในการออกเสียงให้สามารถออกเสียงสระเสียงยาวได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำทักษะกระบวนการในการอ่านออกเสียงผสมคำด้วยเสียงพยัญชนะไปใช้ในการอ่านสะกดคำอื่น ๆ ที่ประสมด้วยสระเดียวกันได้ อีกทั้งเมื่อนำคะแนนทั้งสองส่วนไปหาค่าทดสอบที (t-test) แบบ Dependent กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน พบว่า ผลการพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรในภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชากรราษฎร์สามัคคี) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยคะแนนการทดสอบการอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจรรยาพร วงศ์ (2547) ที่ทำวิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลปรากฏว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์โดยรวมผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนั้นนักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้รับการสอนด้วยวิธีโฟนิกส์

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรม

- ด้านเนื้อหา สามารถปรับปรุงและประยุกต์ใช้คำศัพท์และการสอนโฟนิกส์ได้จากบทเรียนด้านการออกเสียงหรือแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนได้อย่างหลากหลาย
- รูปแบบของแบบฝึกทักษะ ผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้ได้หลากหลายวิธี เช่น ทำเป็น เกมส์ออนไลน์ หรือ รูปแบบออนไลน์ หรือ แอปพลิเคชัน เป็นต้น
- การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ต้องเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญและฝึกฝนนักเรียนซ้ำๆ จนสามารถออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ

แผนภาพการดำเนินงานด้วย นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชากรราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR

10. การเผยแพร่นวัตกรรม

ข้าพเจ้าได้มีการเผยแพร่ผลงานผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานดังนี้

- การนำเสนอผลงานเข้าประกวดแข่งขันครูต้นแบบด้านการจัดการเรียนรู้ Active learning ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
- สื่อประชาสัมพันธ์สื่อการจัดการเรียนการสอน ผ่าน Facebook page
- ประชาสัมพันธ์ทางเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียนทางช่องทางแอปพลิเคชันไลน์

ลงชื่อผู้รายงาน นางสาวมณฑา สายแวว

ตำแหน่ง ครู

บรรณานุกรม

จรีวรรณ ชัยอารีเลิศ. 2559. การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดค ภาษาอังกฤษ โดยการฝึกประสมคำด้วยเสียงของ พยัญชนะ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2566, จาก

http://stm.st.buu.ac.th/dataup/project_150605328816130200.pdf

ทัศนีย์ เทศต่อม. 2552. การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัว โดยใช้แบบฝึก ทักษะ. ค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2566 , จาก

http://www.banhuakhua.ac.th/banhuakhua/file_editor/tusanee-research.doc

นภลัย แซง้อ. ม.ป.ป. การอ่านสะกดคำโดยวิธี Phonic กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปี ที่ 5. ค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2566 จาก

https://www.kroobannok.com/news_file/p55377201844.pdf?fbclid=IwAR1hTu9OqVT9zAfxJDFU5niSefVpxmBJkv_8AcQc1RCRYr80xsSGDNI9ssE

มาลินี พุ่มมาลัย. 2558. การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิคส์ (Phonics) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ค้นเมื่อ 9 2566, จาก

http://www.edu.nu.ac.th/th/news/docs/download/2018_05_03_16_54_59.pdf

วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2544.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). กรอบแนวคิดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กานต์ธิดา แก้วกาม. (2557). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

แบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาคผนวก

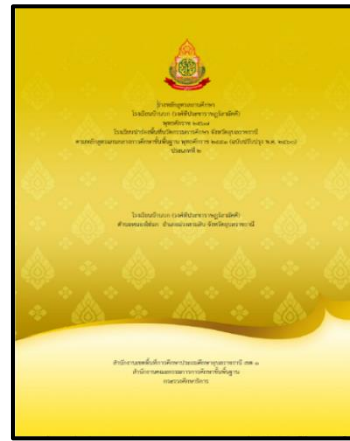
1. การวางแผนการดำเนินงาน (Plan)

กิจกรรมการ PLC เพื่อร่วมหาปัญหาสาเหตุ/ แนวทางในการแก้ปัญหา/ การสะท้อนปัญหา / แนวทางการแก้ไขกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเตรียมพร้อมให้ครูเป็นผู้ออกแบบนวัตกรรมที่เป็นเลิศในศาสตร์วิชาที่ตนเองถนัด พร้อมกับการกำหนดแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกับชุมชน และผู้ปกครอง

รูปภาพที่ ๑ ภาพการประชุมวางแผนการดำเนินงาน

รูปภาพที่ ๒ ภาพการประชุมกรรมการสถานศึกษา

รูปภาพที่ ๓ แบบบันทึกรายงานผลการ PLC ๒๕๖๗

รูปภาพที่ ๔ หลักสูตรสถานศึกษาปีการศึกษา

รูปภาพที่ ๕ แบบบันทึกกำกับติดตามการมอบหมายการบ้านนักเรียน

ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยระดับสถานศึกษา และระดับชาติสูงขึ้น (อ้างอิงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือ ผลการประเมิน RT ,NT,ONET ที่สูงกว่าระดับชาติ) หรือมีนักเรียนได้คะแนนสูง

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทยนักเรียนทุกระดับชั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3 ขึ้นไป ในปีการศึกษา 2566 คิดเป็นร้อยละ 91.88 และในปีการศึกษา 2565 คิดเป็นร้อยละ 82.01 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2565 คิดเป็นร้อยละ 9.87

ตารางที่ 2 ตารางแสดงร้อยละของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาในระดับ 3 ขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566

ระดับชั้น	รายวิชาพื้นฐาน								
	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมศึกษา	ประวัติศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	สุขศึกษา	ศิลปะ	การงานอาชีพ
ป. 1	3	3	3	3	3	1	3	3	3
ป. 2	8	8	8	8	8	8	8	8	8
ป. 3	6	6	7	6	6	6	7	7	7
ป. 4	6	5	5	6	4	4	7	7	7
ป. 5	3	3	3	3	3	3	3	3	3
ป. 6	8	8	8	8	8	7	8	8	8
รวม	34	33	34	34	32	29	36	36	36
ร้อยละ	91.89	89.19	91.89	91.89	86.49	78.37	97.29	97.29	97.29
ร้อยละเฉลี่ยทั้ง 9 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 91.29									

2) มีผลการทดสอบ O-NET ในปีการศึกษา 2566 ในระดับโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 65.03 ในระดับ สพฐ. คิดเป็นร้อยละ 56.20 และในระดับประเทศคิดเป็นร้อยละ 57.30 โดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ

ตารางที่ 3 ตารางแสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2566

รายวิชา	คะแนนเฉลี่ย		
	ระดับโรงเรียน	ระดับ สพฐ.	ระดับประเทศ
ภาษาไทย	65.03	56.20	57.30
คณิตศาสตร์	30.30	28.70	29.96
วิทยาศาสตร์	49.38	39.69	40.75
ภาษาอังกฤษ	38.67	33.65	37.32

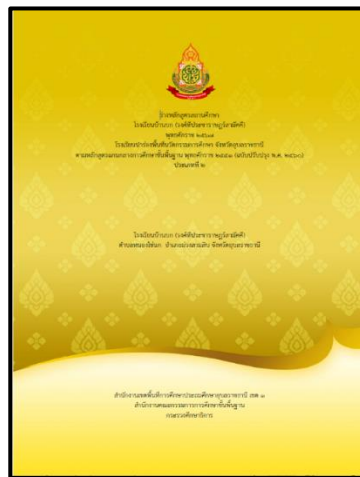
2. การใช้นวัตกรรม (Do)

1. ศึกษาทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องที่จะสามารถนำมาออกแบบ เพื่อพัฒนาและแก้ไข ปัญหาของผู้เรียน โดยทฤษฎีที่ผู้พัฒนาค้นพบมีดังนี้

- หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- แนวความคิดเกี่ยวกับ นวัตกรรม
- ทฤษฎีการสอนด้วย Active Learning
- ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการออกเสียง

ภาษาอังกฤษสากล (International Phonetic Alphabet: IPA)

- แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์
- แนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจ

รูปภาพที่ ๖ หลักสูตรสถานศึกษาปีการศึกษา

2. กำหนดรูปแบบการสอนด้วย CPR

1. กระบวนการขั้นตอนการสอนด้วยกระบวนการ CPR ดังนี้

Checked (C) ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรือการให้ข้อมูลความรู้ใหม่ต่อ ผู้เรียนให้ทำการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียนอยู่เสมอ

Put in and Practice (P) เมื่อทำการตรวจสอบความรู้เดิมให้ของผู้เรียนแล้วให้ทำการ ป้อนข้อมูลความรู้ใหม่ให้กับผู้เรียน และทำการฝึกฝนผู้เรียน

Revise (R) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ตนเองพูดผิดพลาด โดยการเปรียบเทียบผลการพัฒนาจากคะแนนที่ได้ในขั้นตอนการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน (Checked)

2. ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 24 คาบเรียน ซึ่งประกอบด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน 2 คาบเรียน ระยะเวลาในการสอน 22 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง Alphabet
รหัสวิชา อ15101 รายวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เวลา 10 ชั่วโมง

ผู้สอน นางสาวสมภา สายแนว

โรงเรียนบ้านบึง (องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยคิง) อำเภอวังสามหมอ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1

รูปภาพที่ ๗ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

3. ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 โดยระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ รวม 24 คาบเรียน ซึ่งประกอบด้วยการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2 คาบเรียน ระยะเวลาในการสอน 22 คาบเรียน คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง โดยมีเครื่องมือที่ใช้ดังนี้

- ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

ชุดแบบฝึกการอ่านออกเสียงสระจดคำ
ภาษาอังกฤษสระสระเสียงยาว (long vowel sound)
ด้วยกระบวนการ CPR
ชั้นเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จัดทำโดย
นางสาวสมภา สายแนว
ตำแหน่ง ครู

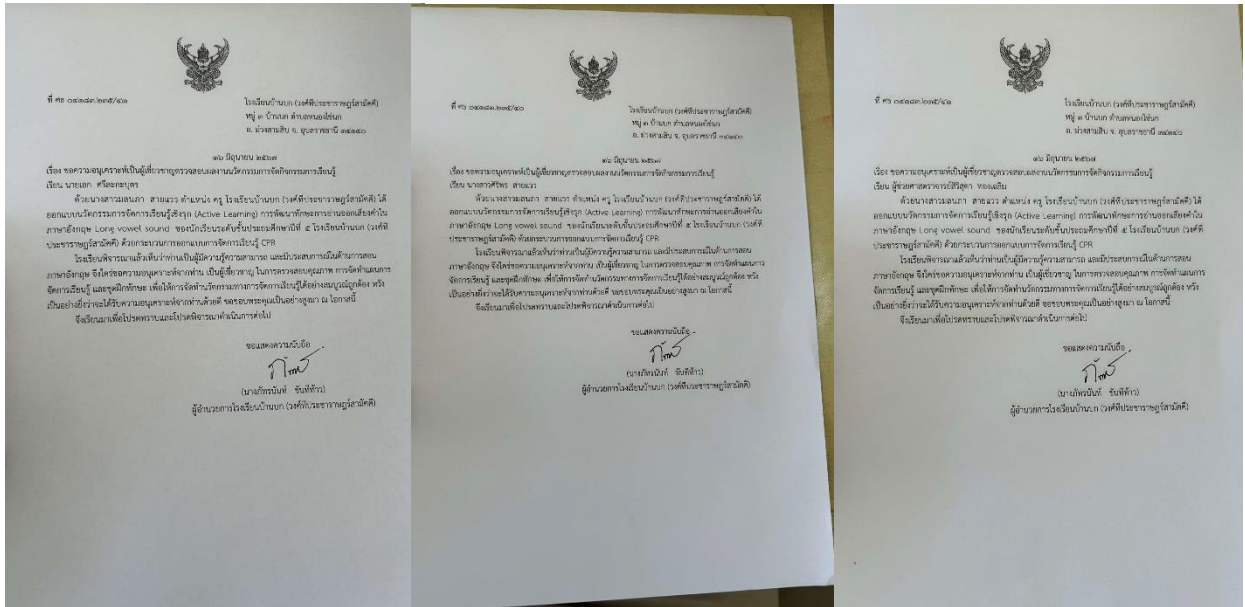
โรงเรียนบ้านบึง (องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยคิง)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นวัตกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โมเดลพัฒนาครู
แบบฝึก ภาษาอังกฤษสระ CPR model

รูปภาพที่ ๘ ตัวอย่างชุดฝึกทักษะ Long A sounds

- แบบประเมินคุณภาพของนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่ประชาราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

- หาค่าประสิทธิภาพเครื่องมือโดยทดลองใช้นวัตกรรมพัฒนาการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษกับกลุ่มทดลองประสิทธิภาพเครื่องมือ จากนั้นปรับปรุงให้สมบูรณ์

รูปภาพที่ ๙ การตรวจสอบค่าความเที่ยงตรง IOC

- นำแบบฝึกทักษะไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ทดสอบก่อนเรียนและบันทึกคะแนนรายบุคคล

- นำนวัตกรรมการพัฒนาการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound

ใช้ในการจัดกิจกรรมฝึกการออกเสียงโดยการจัดตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) จัดกิจกรรมการเรียนรู้และฝึก เรื่องเสียงพยัญชนะและสระเสียงยาวในชุดฝึก

การอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound โดยใช้กระบวนการ CPR เน้นย้ำ ซ้ำทวนเสียงพยัญชนะและสระแต่ละเสียงจนนักเรียนจำได้ โดยบันทึกหลังแผนการสอน และใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูล

2) ตรวจจุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำ ในภาษาอังกฤษ Long vowel sound ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ที่พระราชราษฎร์สามัคคี) ด้วยกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ CPR โดยใช้แบบบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบผลคะแนนระหว่างเรียน

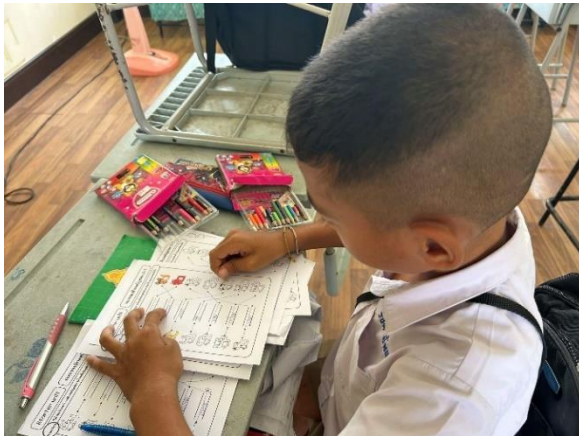
3) ทดสอบหลังเรียน และบันทึกคะแนนรายบุคคล

รูปภาพที่ ๙ การสร้างบรรยากาศกิจกรรม
Active learning

รูปภาพที่ ๑๐ การค้นหาความถนัดของผู้เรียน

รูปภาพที่ ๑๑ ผลงานนักเรียน

รูปภาพที่ ๑๒ ผลงานนักเรียน

รูปภาพที่ ๑๓ ผลงานนักเรียน

รูปภาพที่ ๑๔ ผลงานนักเรียน

3. การตรวจสอบ ติดตามผล (Checked)

รูปภาพที่ ๑๗ การนิเทศภายในสถานศึกษา

รูปภาพที่ ๑๘ การนิเทศภายในสถานศึกษา

รูปภาพที่ ๑๙ การนิเทศภายในสถานศึกษา

รูปภาพที่ ๒๐ การนิเทศภายในสถานศึกษา

รูปภาพที่ ๒๑ การนิเทศจากหน่วยงานต้นสังกัด

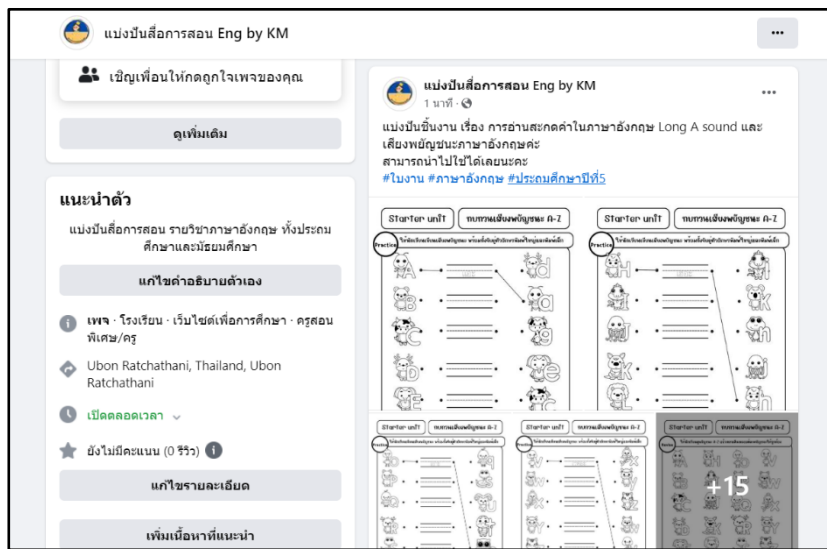

รูปภาพที่ ๒๒ การนิเทศจากหน่วยงานต้นสังกัด

4. การสรุปผล และนำผลงานเผยแพร่ (Act)

รูปภาพที่ ๒๓ การนำเสนอผลงานในระดับเขตพื้นที่การศึกษา

รูปภาพที่ ๒๔ การเผยแพร่ผลงานผ่านช่องทาง Facebook

โรงเรียนบ้านบก (วงศ์ใต้ประชาราษฎร์สามัคคี)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

